

prima instanță: N. Arabadji

instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, Vl. Brașoveanu

D E C I Z I E

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit

lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

Judecători

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea, Ala Cobăneanu,
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "IMC Market",
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu
răspundere limitată "IMC Market" împotriva Inspecției Financiare de pe lângă
Ministerul Finanțelor al RM cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea
sume,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, prin care s-a
admis apelul declarat de Inspectia Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM, s-
a casat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 martie 2015, fiind
pronunțată o hotărîre nouă, prin care acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

c o n s t a t ă:

La 29 mai 2015, societatea cu răspundere limitată "IMC Market" a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor al
RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în conformitate cu prevederile
hotărîrii Guvernului nr. 1026 din 02 noiembrie 2010 „privind organizarea activității de
inspectare financiară”, Inspectia Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM a
emis autorizație cu nr. 229 și 230 din 04 martie 2013 pe numele inspectorilor Elena
Raiețchi și Ponomari Anastasia, prin care s-a autorizat efectuarea inspectării financiare
tematică privind respectarea disciplinei prețurilor la produsele social importante.

În rezultatul controlului inspectorilor, la data de 22 martie 2013 inspectorii au
întocmit Actul de control respectiv.

În cadrul examinării materialelor inspectării tematice din 22 martie 2013, Inspectia
Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM a emis hotărîrea nr.27-06-11/71 din
15 aprilie 2013, prin care a constatat că, contrar prevederilor pct.3 din
hotărîrea Guvernului nr.547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și
de reglementare de către stat a prețurilor (tarifelor), în perioada 01 mai
2012 - 31 ianuarie 2013 societatea cu răspundere limitată "IMC Market" neîntemeiat a
majorat adaosul mărfurilor social importante cu depășirea limitei admise (20%) față de
prețul de procurare, prin ce a fost obținut un venit ilicit în sumă de 63 776,57 lei.

Totodată, cu depășirea limitei admise (70%) a mărimii adaosului comercial la prețurile de realizare a bucatelor pregătite față de costul setului la materia primă, societatea cu răspundere limitată "IMC Market" neîntemeiat a obținut un venit ilicit în sumă 40 190,03 lei.

În consecință, s-a că stabilit societatea cu răspundere limitată "IMC Market", prin majorarea adaosului comercial la unele produse social importante, a obținut un venit ilicit în sumă totală de 103 966,60 lei.

La 07 martie 2013, reclamantul a depus cerere prealabilă către Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM, solicitînd anularea hotărîrii nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013 și a sancțiunii dispuse. La 22 mai 2013, prin răspunsul primit, Inspekția Financiară a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată.

Cu hotărîrea dată nu este de acord, o consideră ilegală și neîntemeiată, dar, totodată menționează, că la 17 aprilie 2013, reclamantul a achitat suma dispusă în hotărîrea Inspekției Financiare în mărime de 103 966,60 lei și 50 % din amendă – 51 983,30 lei, iar în total 155 949,90 lei.

A mai indicat în cerere că, hotărîrea nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice a fost emisă de către Inspekția Financiară în temeiul pct.3 al Hotărîrii Guvernului nr.547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și reglementare către stat a prețurilor (tarifelor).

Însă, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2001 a fost anulată din hotărîrea Guvernului nr.547 din 04 august 1995 sintagma „cu excepția prețurilor la mărfurile social importante” din art. 1- 3 integral și anexa nr. 3 la această hotărîre.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2001 a fost menținută hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2001.

În pofida prevederilor Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspekției Financiare, inspectorii se conduc de hotărîrea Guvernului RM nr.547 din 04 august 1995 care nu produce efecte juridice din 11 ianuarie 1996, deci nu au avut temei legal pentru emiterea hotărîrii nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013.

Prin urmare, inspectorii conducîndu-se de prevederile anulate ale hotărîrii Guvernului nr.547 din 04 august 1995, au încălcat grav drepturile reclamantului cu privire la formarea prețurilor și au emis o hotărîre ilegală.

Astfel, că însuși de la începutul controlului, inspectorii au declarat tranșant că produsele fabricate în secțiile de culinarie, cofetărie și panificație din cadrul societății cu răspundere limitată „IMC Market” sunt mărfuri social importante, deoarece în procesul lor de producere sunt utilizate și unele ingrediente (produse), care fac parte din lista mărfurilor social importante, incluse în anexa nr.3 din hotărîrea Guvernului nr.547 din 04 august 1995.

Menționează reclamantul că, legislația în vigoare stipulează clar și univoc, că controlului din partea statului sunt supuse numai mărfurile indicate în anexa nr.3 din hotărîrea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995, iar produsele fabricate în secția de producere au atît denumiri, cît și caracteristici diferite față de mărfurile indicate în anexa nr.3

Potrivit prevederilor Legii cu privire la comerțul interior, se stipulează că produsele și serviciile se comercializează pe teritoriul Republicii Moldova la prețuri libere de vînzare, cu excepția prețurilor/tarifelor reglementate de stat.

Prețul la comercializarea produselor/serviciilor social importante de primă necesitate, a căror listă reflectă comportamentul consumatorilor din păturile social vulnerabile, se aprobă de către Guvern și se reglementează prin limitarea rentabilității la producerea și/sau a adaosului comercial la vânzarea acestora.

Lista produselor/serviciilor social importante conține o descriere detaliată și corectă a produselor incluse, specificarea exactă a caracteristicilor produsului al cărui preț urmează a fi reglementat.

Mai menționează reclamantul și faptul că, produsele fabricate în secția de culinărie, cofetărie și patiserie din cadrul societății cu răspundere limitată „IMC Market” nu sunt incluse în lista mărfurilor social importante din anexa nr.3 la hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995.

Prin urmare solicită societatea cu răspundere limitată „IMC Market” anularea hotărârii Inspecției Financiare nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013 privind aplicarea sancțiunilor economice pentru societatea cu răspundere limitată „IMC Market” și restituirea sumei achitate în mărime de 155 949,90 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 martie 2015 acțiunea societății cu răspundere limitată „IMC Market” a fost admisă integral. S-a anulat hotărârea Inspecției Financiare cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013 și s-a restituit suma de 155 949,90 lei achitată în contul Trezoreriei de Stat prin ordinele de plata nr. 922 din 17 aprilie 2013 și nr. 920 din 17 aprilie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, s-a admis apelul declarat de Inspecția Financiară, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 martie 2015, fiind pronunțată o hotărâre nouă, prin care acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 16 ianuarie 2016, societatea cu răspundere limitată „IMC Market”, prin intermediul avocatului Canțer Oleg împuternicit prin mandat avocațial seria MA nr. 0859413 din 29 octombrie 2015 (f.d.135) a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, societatea cu răspundere limitată „IMC Market” a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și au fost încălcate normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 434 al. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de înștiințare anexată la materialele dosarului rezultă că, copia deciziei instanței de apel din 29 octombrie 2015 a fost expediată în adresa participanților la 06 noiembrie 2015 (f.d.157), însă nu există dovadă de înștiințare legală, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul, declarînd recursul la data de 16 ianuarie 2016, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

La 08 februarie 2016 în adresa Inspecției Financiare de pe lîngă Ministerul Finanțelor RM a fost expediată copia recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „IMC Market” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimatul Inspekția Financiară de pe lângă Ministerul Finanțelor RM la data de 14 martie 2016. a depus referință, invocând că, recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „IMC Market” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și urmează a fi respins, deoarece invocarea temeiurilor de declarare a recursului în prevederile art.432 alin.(2) lit.c) și alin.(4) Codul de procedură civilă, au un caracter declarativ, fără a fi prezentate careva argumente justificative în acest sens.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 martie 2016 recursul a fost declarat admisibil.

Judecând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată ”IMC Market” împotriva deciziei date în apel, în limitele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 și de a menține hotărîrea instanței de fond din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit.f) Codul de procedură civilă instanța de recurs, este în drept, după ce judecă recursul să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 alin. (1-3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Materialele cauzei atestă, că la 29 mai 2015, societatea cu răspundere limitată ”IMC Market” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 martie 2015 acțiunea reclamantului s-a admis integral.

Fiind investită cu rejudecarea apelului, Curtea de Apel Chișinău prin decizia sa din 29 octombrie 2015, a dat o soluție contradictorie, a casat hotărîrea instanței de fond, respingînd cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată ”IMC Market” împotriva Inspekției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor RM ca nefondată, concluzionînd că, potrivit competenței și misiunii ce-i revine, și în urma documentelor contabile prezentate, Inspekția Financiară era obligată să întreprindă măsurile potrivit legislației, temei justificat pentru emiterea actului de control din 22 martie 2013 și a hotărîrii nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013.

Astfel, inspectarea financiară a fost efectuată în scopul verificării respectării disciplinei prețurilor la tarifele reglementate de stat la societatea cu răspundere limitată "IMC Market", unde contrar prevederilor pct.3 din hotărîrea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor/tarifelor, au fost constatate încălcări privind majorarea adaosului comercial la produsele social importante, redate prin documente și registre contabile și ca rezultat Inspekția Financiară de pe lîndă Ministerul Finanțelor RM a perfectat Actul de inspectare din 22 martie 2013 și hotărîrea nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013.

La data de 16 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată "IMC Market" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Cu referire la cele constatate, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că, concluzia primei instanțe privind temeinicia acțiunii înaintate de societatea cu răspundere limitată "IMC Market", este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 130 Codul de procedură civilă.

Conform materialelor dosarului se constată, că de către Inspekția Financiară de pe lîngă Ministerul Finanțelor al RM la data de 22 martie 2013 a fost întocmit Actul de control tematic privind respectarea disciplinei prețurilor la mărfurile social importante, în urma căruia Inspekția Financiară de pe lîngă Ministerul Finanțelor al RM a emis hotărîrea cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013, prin care a constatat că, contrar prevederilor pct.3 din hotărîrea Guvernului nr.547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și de reglementare de către stat a prețurilor (tarifelor), în perioada 01 mai 2012 - 31 ianuarie 2013 societatea cu răspundere limitată "IMC Market" neîntemeiat a majorat adaosul mărfurilor social importante cu depășirea limitei admise (20%) față de prețul de procurare, prin ce a fost obținut un venit ilicit în sumă de 63 776,57 lei. Totodată, cu depășirea limitei admise (70%) a mărimii adaosului comercial la prețurile de realizare a bucatelor pregătite față de costul setului la materia primă, societatea cu răspundere limitată "IMC Market" neîntemeiat a obținut un venit ilicit în sumă 40 190,03 lei.

În consecință, s-a stabilit că societatea cu răspundere limitată "IMC Market", prin majorarea adaosului comercial la unele produse social importante, a obținut un venit ilicit în sumă totală de 103 966,60 lei (f.d.23-29).

Nefiind de acord cu hotărîrea nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013, reclamantul a contestat-o în ordinea stabilită de alin.(1) art.14 al Legii contenciosului administrativ, prin depunerea la data de 07 martie 2013 a unei cereri prealabile către Inspekția Financiară de pe lîngă Ministerul Finanțelor al RM, solicitînd anularea hotărîrrii nr.27-06-11/71 din 15 aprilie 2013 și a sancțiunii dispuse (f.d.15-30).

La 17 aprilie 2013, reclamantul a achitat suma dispusă în hotărîrea Inspekției Financiare în mărime de 103 966,60 lei și 50 % din amendă – 51 983,30 lei, iar în total 155 949,90 lei (f.d.30-31).

La 21 mai 2013, prin răspunsul nr. 27-12-10/603 primit, Inspekția Financiară a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată (f.d.12-13).

La 29 mai 2013 societatea cu răspundere limitată "IMC Market" a depus prezenta acțiune (f.d.1-5).

În conformitate cu art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) lit.a) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de, autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

În conformitate cu art. 25 alin. (1) lit.b) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întârzierea executării hotărârii.

Iar, conform art. 26 din Lege este prescris că, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Potrivit art.16 al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, entitatea, cu excepția instituțiilor publice, elaborează politicile contabile de sine stătător, în baza prezentei legi și a standardelor de contabilitate. Noțiunea de politică de contabilitate este indicată în art. 1 din Legea, conform căreia aceasta reprezintă o totalitate a conceptelor de bază, caracteristicilor calitative, regulilor, metodelor și procedeele, aprobate de conducerea entității, pentru ținerea contabilității și întocmirea situațiilor financiare. De asemenea legea citată supra, prevede dreptul entităților să aleagă sistemul și forma de ținere a contabilității. Astfel, legislația acordă dreptul unităților de a alege de sine stătător metoda evidenței contabile.

Conform art.5 alin. (2) al Legii cu privire la comerțul interior nr.231 din 23 septembrie 2010, Ministerul Economiei este organul central de specialitate al administrației publice responsabil de elaborarea politicii de stat în domeniul comerțului și de reglementarea acestui domeniu.

Totodată, potrivit art. 20 alin. (6) al Legii cu privire la comerțul interior nr.231 din 23 septembrie 2010, Produsele și serviciile se comercializează pe teritoriul Republicii Moldova la prețuri libere de vânzare, cu excepția prețurilor/tarifelor reglementate de către stat. Prețul la comercializarea produselor/serviciilor social importante de primă necesitate, a căror listă reflectă comportamentul consumatorilor din păturile social vulnerabile, se aprobă de către Guvern și se reglementează prin limitarea rentabilității la

producere și/sau a adaosului comercial la vânzarea acestora. Reglementarea prețurilor de către Guvern se efectuează pe un termen de maximum un an și va fi precedată de o argumentare economică și statistică cu privire la necesitatea efectuării ei și de avizul Consiliului Concurenței. Lista produselor/serviciilor social importante conține o descriere detaliată și corectă a produselor incluse, specificarea exactă a caracteristicilor produsului al cărui preț urmează a fi reglementat.

Se reține că, în prezent o astfel de listă a produselor/serviciilor social importante *nu este adoptată de Guvern*.

Conform prevederilor punctului 2 din hotărârea Guvernului cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor (tarifelor) nr.547 din 04 august 1995, se permite, începând cu 1 ianuarie 1995, persoanelor fizice și juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, care desfășoară activități comerciale, să aplice pentru mărfuri în procesul stabilirii prețurilor libere cu amănuntul, mărimea adaosului comercial liber, cu excepția prețurilor la mărfurile social-importante.

Conform punctului 8 din hotărârea Guvernului nr.547 din 04 august 1995 controlul asupra respectării prevederilor prezentei hotărâri se pune în sarcina Ministerului Economiei. Controlul asupra respectării disciplinei de stat a prețurilor se pune în sarcina Ministerului finanțelor și Ministerului Afacerilor Interne a RM.

În acest context, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va reține drept justificative alegațiile recurentului potrivit căruia activitatea întreprinderii-recurentului nu cade sub incidența pct.3 din Hotărârea Guvernului cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor (tarifelor) nr.547 din 04 august 1995.

Or, prevederile pct.3 din hotărârea Guvernului cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de către stat a prețurilor (tarifelor) nr.547 din 04 august 1995 pot fi aplicate doar în coroborare cu prevederile cuprinse în hotărârea Guvernului nr. 1209 din 08 noiembrie 2007 cu privire la prestarea serviciilor de alimentație publică.

Astfel, potrivit pct.3 din hotărârea Guvernului nr.547 din 04 august 1995 începând cu 1 ianuarie 1995, pentru mărfurile social importante (conform anexei nr. 3) se stabilește următorul mod de formare a prețurilor:

-pentru întreprinderile de alimentație publică de categoria III-a (ce deserveșc invalizii, persoanele socialmente vulnerabile, elevii, studenții, populația la locul de muncă, în instituțiile curative), mărimea adaosului comercial nu depășește 30 la sută, iar pentru întreprinderile de categoria a II-a nu depășește 70 la sută, față de prețul de achiziție/ livrare a produselor sau față de costul setului de materie primă la calcularea prețurilor pentru bucate și produse.

La caz, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va reține că anexa nr. 3 din hotărârea Guvernului nr.547 din 04 august 1995 începând cu 1 ianuarie 1995 conține lista exhaustivă a produselor social-importante și nu urmează a fi interpretată în mod lărgit.

Astfel că, produsele fabricate în secția de culinărie cofetărie și patiserie din cadrul societății cu răspundere limitată "IMC Market" nu sunt incluse în lista mărfurilor social importante din anexa nr.3 la hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995.

La fel, instanța de recurs va aprecia critic argumentele Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM precum că, produsele culinare sunt compuse din mai

multe mărfuri, inclusiv, din mărfurile social-importante indicate anexa.3 la hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995, cu referire la pct.39 din hotărârea Guvernului nr. 1209 din 08 noiembrie 2007 cu privire la prestarea serviciilor de alimentație publică, potrivit căreia unitățile de alimentație publică formează prețurile la produsele fabricate și comercializate în baza prețurilor de achiziție a produselor, inclusiv a materiei prime, cu aplicarea adaosului comercial la totalul cheltuielilor activității operaționale a unității de alimentație publică. Cheltuielile de servire a produselor se acoperă din contul adaosului comercial. Mărimea adaosului comercial se aprobă prin ordinul conducătorului unității de alimentație publică.

Or, limitările stabilite pentru unele mărfuri componente nu pot servi temei pentru limitarea prețurilor la întreg produsul culinar.

Mai mult, Nomenclatorul-tip al unităților de alimentație publică este stabilit în anexa nr.2 la hotărârea Guvernului nr. 1209 din 8 noiembrie 2007, în care este dată și definiția unității de alimentație publică, care reprezintă un local public, în care se servesc preparate culinare, produse de cofetărie-patiserie și băuturi, caracterizindu-se prin aceea că în cadrul lui se îmbină activitatea de pregătire/preparare cu activitatea de comercializare, însoțită de servicii specifice care asigură consumul acestora preponderent pe loc.

Potrivit acestui Nomenclator în funcție de specializarea unității, profilul încăperii, felul de deservire a clienților și prestarea serviciilor aferente consumului de bucate, unitățile de alimentație publică se clasifică pe tipuri în care se includ, cum ar fi de ex: complex de alimentație publică; restaurant; restaurant național; restaurant specializat etc.

Din contextul acestui Nomenclator se constată clar că, reclamantul societatea cu răspundere limitată "IMC Market" nu se încadrează în nici una din aceste noțiuni, având statut de magazine-marchet, noțiune care nu se conține în Nomenclatorul citat.

La fel, este lipsit de temei și argumentul Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM, potrivit căruia, conform anexei nr.3 din hotărârea Guvernului nr.1209 din 8 noiembrie 2007, privind modul de încadrare a unităților de alimentație publică în categorii, unităților la care se atribuie reclamantul, i se atribuie categoria a II de deservire.

Or, potrivit anexei nr.3 din hotărârea Guvernului nr.1209 din 8 noiembrie 2007, toate unitățile de alimentație publică se încadrează, în mod obligatoriu, în categorii în conformitate cu Nomenclatorul-tip și prevederile prezentului Regulament, cu exigențele aferente tipului fiecăreia și cu cerințele de bază, întrunite de unitățile alimentației publice potrivit categoriilor lor (anexa nr.1 la prezentul Regulament), eliberându-se în acest scop un certificat de clasificare prevăzut de regulamentul de către o comisie specializată.

În cazul în care o unitate a alimentației publice, conform nivelului de deservire, nu întrunește prescripțiile categoriei atribuite, organul care a eliberat certificatul de clasificare pe categorii de încadrare fixează agentului economic în cauză, un termen de o lună pentru lichidarea deficiențelor depistate, iar la expirarea acestuia, unității i se confirmă categoria respectivă sau este subclasată pe o treaptă imediat inferioară, operându-se schimbările necesare în certificatul de clasificare. Categoria unității se indică în certificatul de clasificare, precum și la intrarea în unitatea respectivă.

La acest capitol, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că din prevederile cuprinse în anexa 3, se

desprinde cert că aceste prevederi au incidență doar asupra unității alimentației publice în sensul anexei 2 din hotărâre, la care recurentul nu se atrăbuie.

Totodată, se reține că anexa nr.3 din hotărârea Guvernului nr.1209 din 8 noiembrie 2007 a fost abrogată prin hotărârea Guvernului nr. 569 din 16 iulie 2014, însă a fost în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat-15 aprilie 2013.

La fel, prezintă relevanță, prin cumul cu celelalte probe administrate în cadrul examinării prezentei cauze, scrisoarea nr.09/2-1755 din 21 martie 2015 prin care Ministerul Economiei a menționat, că în cazul comercializării produselor fabricate de reclamant nu se reglementează mărimea adaosului comercial; în lista produselor social importante (anexa 3) nu se includ produsele culinare, articole de patiserie și cofetărie- produsele fabricate de unitățile de alimentație publică, lista respectivă include doar produsele alimentare care pot fi comercializate atât prin intermediul unităților comerciale, cât și prin intermediul unităților de alimentație publică fără utilizare acestora în procesul tehnologic de preparare a bucatelor ca ingrediente.

Astfel, prin prisma circumstanțelor indicate și a normelor de drept, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 este neîntemeiată, fiind adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și urmează a fi casată. Totodată, hotărârea instanței de fond este legală fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. f) Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "IMC Market".

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 și se menține hotărârea Judecatoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 martie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată "IMC Market" împotriva Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari